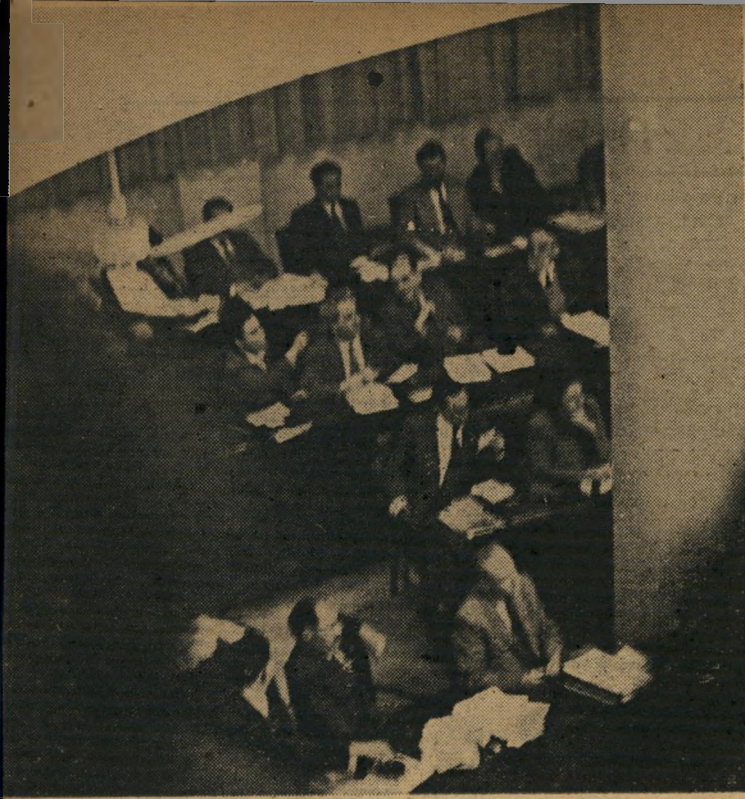


# הסערה האחרונה

ההכרעה נפלה. יע"קב חזן מנהיג הי שומרי-הצבעה עדי לה על דוכן הנוא"מים, כדי לנמק את שינוי העמדות של מפלגתו. הי-תמונה הכלתי-רגני לה משמאל, שצויי מזה כיון שני רא"שים, מראה בשני רה הראשונה את מנחם בגין (בחלי"פה כהה) קורא קריאת ביניים, כי שידרו יושב, בח"דיפה בהירה, שמו"אל מיקונים, מנהיג מק"י. בשורה הי שלישית מנופפת אסתר רזיאל-נאור החרותית את זר"עזתיה בהתרגשות.



כיישניים, פה ושם גם חיבוקים. לרגע קט נפלו המחיצות, והיה נראה כאילו שני הצדדים שמחו על כך. אולי קיח אנשי מפא"י רבים כי אחרי שמאיר יערי ואנשיו, בני השומר-הצעיר, ניצחו את משה סנה בענין אורן, קיבלו החלטות המסתייגות מן הקומאינפורם, ייבנה גשר חדש בין שתי המפלגות, תבודד כליל סיעת השמאל במפ"ם.

ניגש דוד בן-גוריון אל יעקב חזן, טפח לו על הגב בידידות, אמר: "הוי, אתם ממזרים! אבל זה לא יועיל לכם!"

**המפלגה הפרטית.** היה זה סגנונו של מנצח. היה זה סגנון מוצדק.

כשסקר בני גיי. את שדה-הקרב, יכול היה להיות מרוצה מעצמו. הוא השפיל את הימין, הפך את שותפיו הרתיים למגוחכים (ולפחותי השפעה בממשלה), דחק את מפ"ם לקיר, לא השאיר לה ברירה אלא להצביע בעדו.

אולם הנצחון היה מכריע עוד הרבה יותר. כשהציע \* ברוך אונגה, חברי-הכנסת הנמור, הממושקף והצולע, הנחשב למאקיאבלי של המפלגה, את מועמדותו של יוסף ספרינצק (נגד רצונו של הלה), היתה המטרה ברורה: לעזור לעסקני מפלגת פועלי ארץ-ישראל לשים מעצור בדרך מנהיגם, שהפך עצמאי יותר מדי, שלא לפי טעם המנגנון. תשובתו של בני גיי. היתה: כפייה, על המפלגה, של מועמדותו של בן-צבי, איש שלא יוכל להפריע לו במאומה, ושישאיר את כל השלטון המעשי בידינו.

אנשי מפא"י, שהתלוננו בסתר כי בני גיי. הקים לו מפלגה פרטית בתוך המפלגה הגדולה, ראו את הנצחון ברגשות מעורבים מאד. הם ידעו שלא היה זה נצחונה של מפא"י. היה זה נצחונה של דוד בן-גוריון.

\* במרכז מפא"י, לפני שבועות מספר, אחרי מות הנשיא וייצמן.



"האיש שלא הציל. שלום זיס-מזן חזר כאמצע ההצבעה ישר משווייץ, לא הועיל למפלגתו"

מתי החליטה מפ"ם להצביע בעד בן-צבי? בישיבה שנערכה מיד לפני ההצבעה הראשונה, הוחלט לעבור בהצבעה השלישית למחנה תומכי בן-צבי. האם הודיעו על כך מראש לגרינבאום? "אני לא יודע לענות", הודה ברייהודה, רמו בואת כי התשובה שלילית. לעומת זאת הודיעה זאת מפ"ם למק"י, קיוותה שגם היא תחלל להצביע בעד גרינבאום בהצ"בעה שלישית. "אני מצטער שגרינבאום קיבל 5 קולות", הפליט בר-יהודה. "אני חושב שחמשה קולות הם פחות מאף לא קול אחד..."

**הקול המסתורי.** ואו הומטרה השאלה העיקרית, שהעסיקה את כולם: מי היה החבר ה-13 של מפ"ם שלא הצביע בעד בן-צבי? העי"תונאים לחצו, ביקשו אישור שהנמנע המסתורי היה משה סנה, וכי סנה התנגד לעצם ההחלטה. ברייהודה הכחיש את הדבר, בטח שכל חברי מפ"ם הצביעו בעד בן-צבי, (דבר שהשאיר רק את האפשרות כי הנמנע היה איש מפא"י שהצביע בעד בן-צבי בהצבעות קודמות).

העתונאים לא ויתרו: האם הצביע סנה נגד ההחלטה בשעת הישי"בה? רובין, השמאלי, לא הרשה לברייהודה, הימני, לענות. "לא נוכל להודיע", קרא בקול חז.

נראה היה כי זהות הקול המסתורי תישאר תעלומה היסטורית, כמו הקול המסתורי שהצביע נגד חיים וייצמן בשעת בחירתו לנשיא ראשון. אלא שאז היה החשוד העיקרי דוד בן-גוריון עצמו.

**"אתם ממזרים!"** בשעה שנערך הסיוף המילולי בין העתונאים ואנשי מפ"ם בקומה השניה, נערך למטה, בקומה הראשונה, מחזה שלא היה לו תקדים בשנים האחרונות. היתה זאת התיידדות גלויה בין מפ"ם ומפא"י.

השותפים-לשעבר בתנועת הפועלים ובהתישבות העובדת, שהפכו שונאים מושבעים מאז הקמת המדינה, החלו מחליפים, פתאום, חיובים



זו הפעם הראשונה אחרי זמן רב נערך, בתום ההצבעה, מחזה, של התיידדות מלדית בין אנשי מפא"י ומפ"ם. כאן הנצחיה הצלם רגע גדול: דוד בן-גוריון (בעל השערות הלבנות, הגב למצלמה) ניגש אל יעקב חזן וטפח לו על הגב, כאמרו בחיוף רחב: "הוי, אתם ממזרים! אבל זה לא יועיל לכם."

"הוי, אתם ממזרים..."